

[Gustav Pedersen.]

sine Funktionærer, fordi det ikke vilde gaa ind paa en Lønforhøjelse, og senere, fordi Funktionærerne ikke vilde fraskrive sig Retten til at træffe en Ordning gennem deres Organisation. Under denne Konflikt blev der skrevet en Række Artikler, og for en af disse Artikler, hvori den daværende Forbundsformand bebrejdede dem, der var gaaet ind i Arbejdet, deres Handling, faldt Dommen. Der ligger ikke i Dommen hverken mere eller mindre, end den almindelige Straffelov giver Mulighed for. Uanset om man har denne Lov eller ej, er det altid et Spørgsmaal, hvor vidt Ytringsfriheden gaar, hvor meget man kan bebrejde et Menneske en bestemt Handling, og dér maa man selvfølgelig tage Dommen, som den falder. Men der har altid været Adgang til at indanke skrevne Artikler for Domstolene, uanset om der har bestaaet en Lov som denne eller ej.

Jeg skal saa nævne et andet Forhold, der viser, at dér, hvor Loven skulde give Beskyttelse, giver den det ikke. Det er ikke ubekendt, at der er adskillige Arbejdsgivere i dette Land, som ikke tillader deres Personale at være organiseret. Jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse læse et Par Linier af en ret almindelig Arbejdskontrakt. Her staar: „Saa længe jeg beklæder min Stilling som Funktionær i Aktieselskabets Tjeneste“ — Navnet skal jeg undlade at nævne — „forpligter jeg mig til ikke at være Medlem af nogen Arbejder-Organisation eller nogen Forening, hvis Formaal er stridende med de Interesser, jeg ifølge min Stilling hos Aktieselskabet o. s. v. er sat til at varetage“. Denne Passus er ret almindelig i de Arbejdskontrakter, der forelægges Medhjælperne. Hvis det drejede sig om Medhjælperne i overordnede Stillinger, vilde jeg ikke have anført det, men da det drejer sig om en Funktionær, der skal have 125 Kr. i Løn om Maaned, tror jeg nok, jeg tør undtage Stillingen fra Begrebet: overordnet. Jeg har før nogen Tid siden hos Ekspertter paa denne Lovs Omraade ladet undersøge, om der var Mulighed for, at denne Paragraf i en Kontrakt kunde rammes af Loven om Erhvervs- og Arbejdsfrihed. Det blev af alle sagkyndige sagt, at det kunde den ikke. Altsaa, i de Tilfælde, hvor der i Virkeligheden kunde være Grund til Beskyttelse, hvor det drejer sig om de daarligst stilledes, de svages Ret til at være Medlem af deres Organisation, dér yder Loven ingen Beskyttelse. Derimod kan den maaske ifølge sin Karakter i visse Tilfælde være en Beskyttelse for

dem, der falder deres Kammerater i Ryggen i Arbejdet for at skaffe bedre Kaar; men det synes jeg ikke taler til Fordel for Loven.

Jeg for mit Vedkommende vil i alt Fald slutte mig til de Udtalelser, der gaar ud paa, at Loven hurtigst muligt bør afskaffes.

Chr. Jensen: Dette Lovforslag om Ophævelse af Loven om Erhvervs- og Arbejdsfrihed kan jeg for min Del kun hilse med Tilfredshed. Vi, der er udgaaet fra Arbejderbefolkningen, har jo i en Aarrække følt Partiet Venstres fortsatte Udvikling i organisationsfjendsk Retning mod de danske Arbejdere. I den Periode, hvori denne Lov kom til Verden, forsøgte Venstre for Alvor at forringe den danske Arbejderbefolknings hele Levestandard, og denne Lov, som de gennemførte, var jo en yderligere Understregning af dette ensidige Angreb paa Arbejderbefolkningen. Vi har vel Lov til at formode, at Motivet til denne Lovs Fremkomst først og fremmest havde sin Rod i, at Venstre saa, at den Arbejderbefolkning, der var beskæftiget i Haandværk og Industri, efterhaanden søgte at udvide det organisationsmæssige Omraade til ogsaa at omfatte Landet. Venstre, som føler sig utryg paa de danske Bønders Vegne, baade naar de optræder som enkelte Arbejdsgivere, og naar de optræder som Arbejdsgivere i Kommunerne og i Amterne, følte, at her foregik en Udvikling, som de ikke rigtig kunde magte, og saa maatte de have et ekstra System, som skulde hindre Landarbejderbefolkningen i at opnaa bedre Levevilkaar end dem, de hidtil havde levet under. Man forsøgte saa ved denne ekstraordinære ensidige Lovgivning, rettet direkte mod Arbejderbefolkningen, at unddrage sig den almindelige sociale Udvikling, som er foregaaet i vort Land, hvorunder Fagforeningerne med de modstaaende Arbejdsgivere har tilrettelagt Arbejdslønninger og Arbejdsforhold efter i hvert Fald nogenlunde taalelige Vilkaar for Arbejderbefolkningen. Jeg forstaaer derfor meget vel, at den ærede Ordfører for Venstre, det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen, oprettholder sit Standpunkt: at ville bibeholde denne Lov, for det kan jo ikke bestrides, at dens ensidige Karakter er rettet direkte — det kan man jo se af hele Udviklingen — mod Arbejderbefolkningen. Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen forglemmer, at det, Udviklingen har ført med sig, er, at denne Lov er blevet benyttet mod dem, der skrider ind over for illoyale Arbejdsgivere og illoyale Arbejdere. Det er for